

รายงานการประชุม

คณะกรรมการบูรณาการสื่อกรมประชาสัมพันธ์
เพื่อประชาสัมพันธ์การแก้ไขสถานการณ์โรคไข้หวัดนก
ครั้งที่ 7/2547

วันศุกร์ที่ 12 พฤศจิกายน 2547 เวลา 09.00 น.
ณ ห้องประชุม ชั้น 2 อาคารศูนย์พัฒนาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

ผู้มาประชุม

1. นางจันทิมา เสงสงวน	ผอ.สวท.
2. นางสาวสุพร มาถาวร	ผ.สขม. (สนข.)
3. นายทินรัตน์ สัจจาพิทักษ์	ผ.สผร. (สนข.)
4. นางพรทิพย์ อุทกภาชน์	ผ.สจต. (สวท.)
5. นางสาวเพ็ญพรรณ พงศ์สวัสดิ์	ปชส.ปทุมธานี
ผู้แทน ปชส.จังหวัด ภาค 1-12
6. นางพงษ์ทอง โรจนกุล	สวท.
7. นายปัญญา ชมจำปี	สวท
8. นางสาวกาญจนา ปุยอรุณ	สนข.
9. นางมณีรัตน์ ชาญชัยศิลป์	สนข
10. นางอุษณา สุปಿನานนท์	สทท.11
11. นางสินีนารถ วิมุขตานนท์	สนผ.
12. นางสาวปิยาภรณ์ วรวิทยากุล	สนผ
13. นางสาวอรุณี กาญจนสาลักษณ์	สนผ.
14. นางนุสรรา หัสรังค์	ผ.สกล. สพป
15. นายอนันตศักดิ์ บุญเครือพันธ์	ศปส.สนผ.

เริ่มประชุมเวลา 09.30 น.

คุณจันทิมา เขยสงวน ผอ.สวท. เป็นประธานที่ประชุม ประธานแจ้งว่าการประชุมวันนี้ได้เชิญ คุณอนันตศักดิ์ รอง ผอ.ศูนย์ฯภาคใต้ มาให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาคใต้ และกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สถานการณ์ภาคใต้ว่าจะใช้เป้าหมายกว้างๆ ที่ กปส. เคยดำเนินการแล้วคือ สร้างความเข้าใจ สลายแนวร่วม สร้างความสามัคคี และเกี่ยวกับสถานการณ์ภาคใต้นี้คาดว่าจะในเร็ววันนี้ อปส.คงมามอบนโยบาย

สำหรับกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เรื่องโรคไข้หวัดนก คงใช้กลยุทธ์เดิม คือการแนะนำประชาชนให้ระมัดระวังตัวเองให้ปลอดภัยจากโรค การรักษาความสะอาด และการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี

สุดท้ายที่ประชุมมีมติให้การประชุมเหลือเพียงสัปดาห์ละ 1 วัน คือ ประชุมทุกวันศุกร์ เริ่มเวลา 09.00 น. และประชุมที่ สวท.

เลิกประชุมเวลา 11.40 น.

(นางสาวสุพร มาถาวร)

ผู้จัดรายงานการประชุม

พระราชดำรัส

ของ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

พระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าฯ

ณ ศาลาศิลิดาลัย สวนจิตรลดา

วันอังคารที่ 16 พฤศจิกายน 2547

ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านทั้งหลายที่กรุณามาชี้แจงตามคำเชิญ คำขอร้องของข้าพเจ้า สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องขอพบท่านทั้งหลาย ก็เป็นสิ่งที่คิดว่าทุกท่านก็พอจะทราบดีอยู่แล้ว นั่นคือความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไปคราวนี้ข้าพเจ้าจึงไม่สามารถที่จะไปอยู่แค่เดือนเดียว แล้วก็กลับมามาดังที่เคยกระทำก็ต้องอยู่ 2 เดือนเพราะว่าเป็นห่วงประชาชนอย่างมาก และยิ่งไปได้พบได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยทางภาคใต้ว่าขณะนี้กำลังเดือดร้อนแสนสาหัส ไม่ว่าจะเป็นไทยพุทธหรือไทยมุสลิมก็ตาม คนไทยผู้บริสุทธิ์เหล่านี้ถูกฆ่าไม่เว้นแต่ละวัน จนบัดนี้ก็ยังไม่ยอม ข้าพเจ้าได้พูดคุยกับราษฎรในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส แล้ว ต่างคนต่างก็บอกว่าอยู่ในพื้นที่นี้มาตั้งแต่ครั้งปู่ย่าตายาย ด้วยความสงบสุข และทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิมต่างก็สามัคคีปรองดองกัน เป็นเพื่อนกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ทุกคนก็นึกว่าตัวเป็นคนไทย และรักแผ่นดินไทยไม่อยากจะไปอยู่ที่ไหน แต่ปัญหาทุกวันนี้คือว่า ทำมาหากินไม่ได้เลย และไม่มีความปลอดภัยในชีวิตแม้แต่น้อย พื้นที่ภาคใต้ของเราเป็นพื้นที่ที่มีความสวยงามสดงดงาม มีความอุดมสมบูรณ์ มีทั้งทะเล ภูเขา ป่าไม้ มีพืชพันธุ์ไม้นานาพรรณ มีป่าผืนใหญ่ ได้แก่ ป่าบาราซาร่า เป็นป่าผืนใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์มาก มีพื้นที่กว่า 1 ล้านไร่ มีสัตว์ป่านานาชนิดทุกหมู่ มีดอกไม้หายากที่เราเรียกกันว่าดอกดาหลา แต่ว่าเป็นสีขาว อยู่ในป่าลึกมากและพันธุ์ไม้ใบที่มีสีสวยงามมาก มีผลไม้ที่มีรสหวาน ลองกอง และเงาะน้ำตาลกรวด มังคุด ละไม ล้วนเป็นผลไม้ที่คนในภาคอื่นๆ อยากหาซื้อรับประทานตามฤดูกาล ข้าพเจ้าเองชอบรับประทานเงาะพันธุ์น้ำตาลกรวดเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีรสหวาน นุ่มนวล อร่อย เราทั้งหลายควรจะขอบคุณบรรพบุรุษ ที่ช่วยรักษาแผ่นดินซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ผืนนี้ไว้ให้เป็นมรดกตกทอดถึงพวกเราทั้งหลายได้ ทำมาหากิน ได้อยู่อาศัยอย่างสุขสบายจนถึงปัจจุบัน

นับเป็นเวลากว่า 30 ปีที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสตามเสด็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปเยี่ยมราษฎรภาคใต้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงศึกษาค้นคว้าด้วยพระองค์เอง ทรงศึกษารายละเอียดจากแผนที่และภาพถ่ายทางอากาศถึงที่ตั้งหมู่บ้าน แม้จะอยู่ห่างไกลปานใดก็ดี และได้เสด็จพระราชดำเนินไปตรวจสภาพภูมิประเทศจริงๆ ทรงกำหนดโครงการต่างๆ ขึ้นมากมาย จากนั้นพระราชทานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบรับไปพิจารณาดำเนินการพัฒนาตามความเหมาะสม ซึ่งได้ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำของราษฎร โดยมากที่นั่นดินมักจะมีรสเปรี้ยวมาก ก็ทรงมีโครงการที่จะกลับให้ดินนั้นเป็นดินที่ร่วนซุยสามารถ

ปลูกข้าวได้ นอกจากนั้นยังได้ทรงศึกษาวิธีการใช้ที่ดิน พื้นที่ดินที่ถูกทิ้งรกร้างว่างเปล่าให้เป็นพื้นที่ทำมาหากินได้ ทรงพบว่าจังหวัดนครราชสีมามีพรวนขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ จึงมีพระราชดำริให้นำพื้นที่ของพรวนนั้นมาจัดสรรให้ราษฎรที่ยากจนและขาดแคลนที่ดินทำกินได้ใช้ประโยชน์ โดยระบายน้ำออกจากพรวนบางส่วน มีพระราชดำริให้จัดทำโครงการแก่งดิน ซึ่งมันอยากเปรียบวัดนักให้นำมาใช้ปลูกพืชทางเศรษฐกิจจนได้ ประชาชนสามารถผลิตข้าวเพิ่มขึ้นได้ในที่นาของเขาต่างๆ และก็ทรงตั้งศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองขึ้น เพื่อให้ราษฎรได้เข้าไปปรับการฝึกอบรมทำการเกษตรอย่างถูกหลักวิชาการ โดยเน้นให้มีการฝึกปฏิบัติจริงจนเกิดความชำนาญ และนำกลับไปขยายผลทำเองที่บ้าน เพื่อใช้พื้นที่ที่มีอยู่จำกัดให้ได้ผลผลิตพอเลี้ยงตนเองได้ ทรงมีโครงการมากมาย แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการเลี้ยงกุ้ง โดยมีพระราชดำริให้จัดทำโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง เพื่อให้สามารถทำนากุ้งได้ และทำการบำบัดน้ำเสียจากปอเลี้ยงกุ้งก่อนจะทิ้งลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งจัดระบบชลประทาน โดยจัดสร้างระบบคลองส่งน้ำเค็มในลุ่มน้ำปากพนัง และคลองระบายน้ำเสียแยกจากกัน

วิธีการดังกล่าวสามารถลดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายจากการทำนากุ้ง ซึ่งเป็นการพัฒนาการเลี้ยงกุ้งแบบยั่งยืนได้ และก็ทรงมอบหมายให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ดูแลการฝึกอาชีพของแม่บ้าน เพื่อให้เขามีอาชีพเสริมช่วยครอบครัวและดูแลเรื่องสุขภาพอนามัย รวมทั้งดูแลเรื่องการศึกษาของเด็กๆ ราษฎรที่มาฝึกก็มีทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม ล้วนมีอัธยาศัยไมตรีดีงาม มีความรักมีความสามัคคีกลมเกลียวกันดี เป็นคนมีฝีมือด้วย ทั้งในเรื่องการจักสานย่านลิเภาที่ละเอียดมาก ทอเสื่อกระจูดดงงาม แกะสลักไม้ ทอผ้า และปักผ้าด้วยเส้นไหม โดยมากเดี๋ยวนี้เขาเริ่มปักด้วยไหมไทย การปักผ้าด้วยเส้นไหมไทยของราษฎรในภาคใต้ มีฝีมือประณีตสวยงามเป็นที่หนึ่ง สามารถอดชาวต่างชาติได้ ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมากที่ราษฎรเล่าให้ฟังว่าเวลากลางวันเขาออกเรือประมงหาปลาตามชายฝั่งทะเล พอดกกลางคืนก็จุดตะเกียงนั่งปักผ้า ทำเป็นอาชีพเสริม ฝีมือเขาสวยเสียเหลือเกิน สวยมากอย่างที่ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อน นอกจากประเทศจีน พวกผู้หญิงชาวบ้านมาเล่าให้ฟังว่า แต่ก่อนเขาต้องให้สามีหาเลี้ยง ที่เขาพูดเขากระซิบ ไม่อยากพูดตั้ง เดี่ยวทางฝ่ายสามีจะได้ยินเข้า เขาบอกว่า ท่านเชื้อไหม เดี่ยวนี้ ฉันนี้มีเงินมากกว่าสามีเสียอีก และต้องหาเลี้ยงสามี บอกว่ามีเงินใช้สอยพอเพียง ซึ่งสำหรับเขารู้สึกแปลกใจมากกว่าทำไมผู้หญิงอย่างเขาถึงจะต้องเป็นฝ่ายที่ช่วยเหลือสามีในเรื่องการเงินการทอง

เมื่อประมาณเดือนตุลาคม ปี 2537 ทางจังหวัดปัตตานีพร้อมด้วยชาวอำเภอไม้แก่น ก็ได้ช่วยกันสร้างศาลาวิมน์ มอบให้ข้าพเจ้าไว้นั่งทำงานยามออกเยี่ยมราษฎรบ้านละเอง ในพิธีมอบศาลานั้น ทางจังหวัดปัตตานีพร้อมด้วยผู้นำท้องถิ่นและประชาชน ได้สามัคคีพร้อมใจกันจัดพิธีบายศรีต้อนรับ ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิด ชาวปัตตานีเรียกว่า บูหงาซีระ มีชบวนแห่แบบปัตตานีโบราณหลายสิบชบวน ล้วนสวยงาม

ตระการตา บางชบวนก็สื่อสัญลักษณ์ของประเพณีโบราณของปัตตานี มีการแสดงศิลปะวัฒนธรรม การแต่งกายพื้นเมืองอย่างวิจิตรพิสดาร และชาวบ้านที่พร้อมใจกันมากก็ประมาณสัก 2,000 คน ข้าพเจ้า ได้นั่งชมการทำพิธีแห่บายศรีดังกล่าวอยู่เกือบ 2 ชั่วโมงด้วยความประทับใจ และชื่นชมในความร่วมมือร่วมใจ ของชาวบ้านทุกอำเภอของจังหวัดปัตตานีในปีนั้น และยังจดจำภาพอันงดงามในเย็นวันนั้นตลอดมาจนทุกวันนี้ ในสองสามปีต่อมาทางจังหวัดปัตตานีก็ยังจัดงานนี้อย่างต่อเนื่อง แต่เปลี่ยนมาจัดที่ศูนย์ศิลปาชีพ วัดช้างให้แทน ซึ่งข้าพเจ้าก็ยังได้เดินทางไปรับบายศรีพวงหรีดด้วยความสุขและปิติยินดีทุกครั้ง

เมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมราษฎรที่บ้านละเวงอีกในปีต่อๆ มา ก็ได้รับการร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือ ตอนนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ได้เสด็จไปแล้ว เพราะว่ารับสั่งว่าเสด็จไปประทับนานๆ แล้ว ต้องก้มๆ เงยๆ ไม่ไหวแล้ว เพราะว่าทรงปวดหลังอย่างมาก เมื่อได้พักอย่างขณะนี้ก็ทรงสบายขึ้นมาก ตอนนั้นราษฎรก็ไม่ทราบ ไม่งั้นราษฎรจะวิ่งเข้าไปเฝ้า และไปถวายรายงานเกี่ยวกับทุกข์และสุขของชีวิตเขา เมื่อไม่ได้เสด็จเขาก็วิ่งมาหาข้าพเจ้าแทน ซึ่งข้าพเจ้าก็ตกใจ เคยแต่ดูแลปัญหาเรื่องครอบครัวทางฝ่ายหญิง ไม่เคยคิดว่าจะต้องไปดูแลเป็นส่วนรวม ราษฎรบอกว่าประสบปัญหาการจับปลา เพราะเขามีเรือขนาดเล็กเท่านั้น จับปลาตามชายฝั่งทะเลไม่ได้เลย ปลาเล็กปลาน้อยหายไปหมด พอกลับมาที่ พระตำหนักทักษิณ ข้าพเจ้าก็เชิญผู้เชี่ยวชาญ ด้านการประมงมาร่วมประชุมปรึกษาหารือหรือหลังจากรับประทานอาหารค่ำด้วยกันแล้ว ผู้จัดบันทึกประชุม ได้บันทึกว่าการประชุมเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2545 เริ่มต้นประชุม 02.30 น.เสร็จการประชุมเมื่อ 05.30 น. ข้าพเจ้าขอให้จัดตั้งคณะทำงานโดยมีกรมประมงเป็นแม่งานที่สำคัญ คณะทำงานเริ่มทำงานกันอย่างรวดเร็วมาก หลังจากนั้นเพียงประชุมกัน 7 วัน คณะทำงานก็ได้เชิญข้าพเจ้าไปเปิดโครงการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเล ที่บ้านละเวง อำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2545 โครงการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเลหมายถึงการฟื้นฟูป่าชายเลนและการทำปะการังเทียม ซึ่งแต่ก่อนข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้ทราบเลย ไม่มีความรู้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสอนข้าพเจ้าทั้งนั้นว่าป่าชายเลนนี้ สำคัญมาก ต้องคอยเฝ้าดูแล สำคัญต่อระบบนิเวศน์ชายฝั่งทะเลและอ่าวไทย เพราะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำต่างๆ เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ขณะที่มันยังตัวเล็กจิ๋วชนิดเดียว สัตว์น้ำเหล่านี้ได้ใช้พื้นที่ป่าชายเลนเป็นที่วางไข่และขยายพันธุ์ ถ้าป่าชายเลนถูกทำลายลงหมดสิ้น ก็เท่ากับพวกเราทำลายแหล่งผลิตอาหารของมนุษย์ไปด้วย

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล ที่ให้การสนับสนุนโครงการนี้อย่างต่อเนื่องตลอดมา และขอบพระคุณการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ช่วยสนับสนุนตู้รถไฟกว่า 600 ตู้ และขอบพระคุณกรมทางหลวงที่ช่วยสนับสนุนท่อคอนกรีตสำหรับใช้ทำปะการังเทียม และสำคัญที่สุดคือกรมประมง ซึ่งทำหน้าที่เป็นแม่งานที่สำคัญ ช่วยให้โครงการนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทำให้ชาวปัตตานีและชาวราธิวาสสามารถทำมาหากินด้วยการทำประมงขนาดเล็กตามชายฝั่งทะเลได้อีก ทางกรมประมงรายงาน